

lemmer af det sædvanlige Flertal — har samlet sig for at anbefale dette Forslag. Man vil se, at man der ikke er bange for at foreslaa en Bevilling i Løbet af 6 Aar, som formelt er mod de tidligere Forslag, som man har søgt at ændre paa andre Punkter, og det uagtet Forslaget er kommet ind nu, og Thinget ikke har haft Leilighed til at læse det at kjende før kort før 2den Behandling. Jeg skal ikke nærmere omtale det Mindretals Stilling til Sagen, hvortil jeg hører, forinden Forslagets Tiltrædelse nærmere er motiveret fra Flertallets Side. — Forslag Nr. 115 gaar ud paa en Bevilling til Cand. mag. La Cour. Udvalget er gaaet ind paa dette Forslag, ikke blot for at bidrage til, at Forsøgene paa, at denne Opfindelse kan komme Delegationen til Nytte, kunne fortsættes, men ogsaa som en Anerkjendelse til vedkommende Mand, ikke blot af Hensyn til hans Opfindelse, men ogsaa for den Iver, Anstrengelse og Opofrelse, hvormed han til Dato har søgt at gjøre Noget ud af denne Opfindelse.

Seavenuis: Flertallet vil jo ikke bevilge mere end 50,000 Kr. som Statstilskud til Universitetet, Ministeren har forlangt 100,000. Selv om nu de 100,000 Kr., som Ministeren foreslaar, bevilges, vil der dog blive en Underbalance tilbage af 40,000 Kr.; lægges hertil de 50,000 Kr., som ville blive en Følge af, at Flertallets Forslag vedtages, kommer man til en Underbalance af 90,000 Kr. Hvis dette nu kun var for et enkelt Aar og man kunde sige, at Stillingen til næste Aar sandsynligvis vilde blive bedre, var der ikke Stort at sige dertil; men desværre har det vist sig i en Aarrække, at Universitetet med Nødvendighed maa faae en Underbalance hvert Aar, og Følgen af at gaa den Vej, som vi ganske sikkert ere komne ind paa i de senere Aar, maa være den, senere eller tidligere, hurtigere eller langsommere at komme til en Opvisning af Universitetets Kapitalformue. Dette betragter Mindretallet som værende i høi Grad uheldigt. Mindretallet haaber, at det skal lykkes at sætte en Dæmning imod denne efter Mindretallets Mening mærkelige Lyft, som der findes her i Thinget til hellere at opspise den til Universitetets Underhold henlagte Kapital, end at bruge det nødvendige Tilskud af Statskassens Midler. Jeg skal ikke komme ind, i alt Fald ikke endnu, paa hele den Diskussion, som i de senere Aar har været ført om dette Spørgsmaal, jeg tror ikke, der i saa Henseende ret vel kan fremsendes noget Nyt, og det skulde undre mig, om ikke det, der er sagt, staar i ærede Medlemmers friske Erindring. Af de andre Forslag, der ere stillede, skal jeg omtale Forslaget under Nr. 77, som gaar ud paa en lille Nedsættelse. Udvalgets Mindretal har ikke Nogetsomhelst mod denne Nedsættelse, naar den kun vil være at forstaa som en Opfordring til Ministeren om at vise saa megen Sparksomhed som mu-

ligt i denne Henseende. Derimod har Mindretallet ikke kunnet tiltræde den til dette Forslag henhørende Bemærkning i Betænkningen og har som Følge deraf ikke villet tiltræde Forslaget. — Under Nr. 79 er der stillet et Forslag af det ærede Flertal, gaaende ud paa, at der ved den Udgiftspost, som angaar Understøttelse til trængende Seminaristelever, som fra Først af kun er blevet ydet til Elever paa offentlige Seminarier, men som senere tillige har kunnet gives til Andre, skal optages den Bestemmelse paa Finansloven, at mindst Halvdelen af Summen skal anvendes til private Seminarister. Udvalgets Mindretal har ikke set nogen som helst Grund hertil og kan ikke tiltræde dette Forslag, som det finder ubegrundet i enhver Henseende. — Til § 26 er der stillet 3 Forslag. Det første angaar Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Kommission til at undersøge de under Kirke- og Undervisningsministeriet med separate Fonds henlagte Stiftelsers Stilling og deres Midlers Anvendelse. Den hertil foreslaaede Sum vil det ærede Flertal ikke bevilge. Jeg vil ærlig tilstaa, jeg tror ikke, at Mindretallet sætter saa uhyre Pris paa i det Hele at faae denne Kommission nedsat, men Hensynet til, at der tidt og ofte er blevet udtalt, dels i Finansudvalgets Betænkning tidligere og dels her i Thinget, Ønsket om en saadan Kommissions Nedsættelse, har bevirket, at Mindretallet dog har villet tiltræde Bevillingen. Jeg beder imidlertid det ærede Flertal være overbevist om, at jeg i alt Fald for mit Vedkommende ikke sætter mindste Pris paa dette Forslag. — Hvad Forslaget under Nr. 114 angaar, da er jeg i det sjældne Tilfælde at være enig med den ærede Ordfører. Sæller ikke jeg finder mig stærkt bevæget til at bevilge denne Sum — jeg taler her kun paa mine egne Vegne, det øvrige Mindretal vil bevilge Summen — jeg personlig kan ikke se rettere, end at et saadant Foretagende, Udgivelsen af Danmarks Statistisk, er enten i strengeste Forstand et statistisk Arbejde, og i saa Fald bør det udgives helt og holdent af Staten og det statistiske Bureau, eller ogsaa er det et almindeligt socialt statistisk Arbejde, om jeg saa maa udtrykke mig, og saa turde det have bedst af at staa paa sine egne Ben, Staten har ingen Opfordring til at give det sit Preg ved at give den Understøttelse. — I Betænkningen findes en enkelt Udtalelse af det ærede Flertal, som giver mig Anledning til at gjøre en Bemærkning. Det er Sp. 417—18 under Nr. 109. Det forekommer Mindretallet, at den Opfordring, som Flertallet her stiller, gaar ud paa at gjøre det muligt for Højskoleelever at anmelde sig paa Højskolen, faae Statens Understøttelse hertil og saa, naar de efter een eller to Maanedes Forløb ere bleve kjede af at være der, da at gaa bort igjen. Mindretallet kan ikke Andet end meget bestemt tiltræde den høitærede Minister ikke at følge den Vej, Flertallet her har anvist. Min-